vaig enrolar a l'associació de veïns que tenia la seva seu al local parroquial".

"Vull recordar les persones grans tan lluitadores: Matias, Morano, Borràs, Santiesteban, etc. i el Club El Quijote que fou l'embrió de tot. I aquella xivatada que va portar dues tanquetes de grisos a les portes del local que hi estàvem reunits, fet que ens va fer pensar en legalitzar-la. Quan es va intentar, en la trobada amb el governador ens va dir textualment: "No se legaliza simplemente porqué huele a clero, a curas". Era per la qüestió del local. Per això es va haver de donar com a seu del local social un domicili particular d'un que no estés fitxat. Fou el de l'Antonio Noguera, un dels socis fundadors". Aquest, el propi ponent, la Maribel Nogué i altres dues persones varen donar els seus noms.

"També vull recordar l'eufòria amb què es feien les reivindicacions i la gent que estava al seu costat: arquitectes, gestors, etc. És que aquell haver d'anar a Igualada per a tot..."

"A vegades un sent nostàlgia, no per les mancances materials i de llibertats polítiques d'aleshores, sinó per aquelles ganes d'aconseguir coses, aquella harmonia, aquella solidaritat; no s'havia d'haver perdut mai".

El protagonisme de la dona

Maribel Nogué, actualment regidora per IC-Els Verds, a l'oposició, l'única dona que intervingué reivindicà precisament el paper protagonista de la dona en aquella moguda. "Un paper important perquè ella sentia més els problemes en la pròpia pell".

La Maribel tingué l'encert de portar una col.lecció de fotografies d'aquells temps que es projectaren i que il.lustraren els records desenterrats en aquella interessant vesprada.

Acabà advocant perquè tot això "no sigui patrimoni de cap sigla; ningú pot capitalitzar-ho".

Poca solidaritat d'Igualada

Antoni Mula, actual regidor d'urbanisme, intervingué aportant-hi la perspectiva del qui ho visqué tot des d'altres angles. Explicà que "arribo aquí l'any 77 procedent d'un altre àmbit, Igualada, amb més recursos, i en contacte amb el món universitari, amb les seves inquietuds; ficat dins l'escoltisme i també dins l'Escola de Formació Social Obrera per a la que l'Església oferí la seva col.laboració i protecció física, i on vaig conèixer el Ramon".

Completà la llista de fets que marcaren el canvi, recordant també la mort de l'abat Escarré, la Marxa de la Llibertat, l'Assemblea de Catalunya, les vagues de fam del Xirinachs, els primers 11 de setembre...

Retragué "la poca solidaritat d'Igualada que ja es donava aleshores".

Un enriquidor col.loqui acabà d'arrodonir un encontre que durà unes dues hores. De fet, però, de la Conca pràcticament res, tot se centrà lògicament en Montbui, on ho visqueren els ponents.

Jordi Solé Tura, un dels 7 "pares" de la Constitució espanyola, vingué a Montbui a explicar-ne el seu delicat procés

La Festa Major d'Hivern de Santa Margarida de Montbui, amb motiu de Sant Maür, comptà divendres al vespre amb un convidat d'excepció: Jordi Solé Tura, un dels 7 "pares" de la Constitució espanyola.

A l'Ajuntament fou rebut per l'alcalde Teo Romero, ex-deixeble del professor de dret constitucional i companys de partit, i membres del Consistori.

A la Sala de Comissions tingué una breu roda de premsa i signà en el Llibre d'Honor de la vila.

Pessimisme pel moment actual

Sobre la possible reforma de la Constitució, s'hi mostra totalment contrari. "Els problemes de l'Estat no es resolen per aquest camí" i posà una única excepció en aquesta seva rotunditat (comprensible si es té en compte que ell n'és art i part), és l'estructura i funcionament del Senat.

El panorama espanyol el veu "no massa optimista, excessivament polititzat". "A més, el govern del Partit Popular mostra uns aires com si diguessin: "Hem tret els socialistes de casa nostra i que no hi tornin mai més". Mai m'havia sentit tan a disgust com ara al Parlament. El país necessita tranquil.litat i hi ha tensió, buscant qui destrossa a qui, i això no és bo de cara a Europa".

Sobre el pacte PP-nacionalistes, Solé Tura dubta que pugui ser ferm fins el 2000, car "els del PP no són nacionalistes i aquests no són PP".

De cara a la presidència de la Generalitat, es mostrà clarament a favor de que Pasqual Maragall sigui el candidat socialista: "La gran majoria vol que sigui ell, i altres que no són del partit socialista també el votarien".

Pel que fa a les relacions socialistes-comunistes, "jo no sóc gens optimista", manifestà mentre atribuïa a Julio Anguita la responsabilitat de l'entesa o no. "Veurem què passa a les primeres eleccions que hi hagi. Amb la fragmentació hi perdrà l'esquerra en general, tot i que es dóna la situació absurda d'una majoria de votants d'esquerra i un govern de dreta, tant al govern central com a les autonomies en la seva majoria".

Posar la línia en el ser partidari de la democràcia

Després, amb la sala de plens totalment insuficient per encabir el nombrós públic que ocupà part de l'ampli vestíbul central de l'Ajuntament, Jordi Solé Tura pronuncià una conferència dins el marc històric que l'Ajuntament enguany ha triat per a ser tractat en el cicle: La Transició Democràtica. El convidat hi parlà sobre "El període preconstitucional i el procés d'elaboració de la Constitució. Una aproximació personal".

Començà destacant el fet insòlit en la història d'Espanya de que se n'hagi pogut celebrar el 20è aniversari "quan a Espanya les Constitucions duraven 4-5 anys i en un segle on, entre Primo de Rivera i Franco, hem tingut 50 anys de dictadura".

Jordi Solé Tura i l'alcalde Teo Romero.

Va confessar que el ser designat un dels 7 redactors, "va ser per a mi una fortuna, però també ens vàrem adonar del pes de la història que ens queia al damunt".

"Com a professional de dret constitucional, la meva preocupació sempre havia sigut el per què una constitució democràtica no durava".

"Vàrem haver de partir del moment en què vivíem: Franco no havia mort ni a la presó ni a l'exili; per tant l'aparell franquista estava intacte, i les forces polítiques molt dèbils. Què fem i com?, ens haguérem de preguntar".

"Les constitucions sempre s'havien fet per part dels vencedors i els vençuts se les havien d'empassar. Per tant es tractava de buscar el màxim acord; que no hi haguessin ni guanyadors ni perdedors".

"A més heretàvem la Monarquia i amb un rei posat per Franco. Els socialistes i altres partits es proclamaven republicans. Vàrem tenir la sensatesa de no posar la línia aquí, sinó en el ser o no partidaris de la democràcia, vinguessin d'on vinguessin. Tinguem present, per exemple, que entre els 7 hi era Fraga Iribarne, que era ministre franquista quan jo era a la presó.

El repte era obtenir sota la monarquia el mateix que haguérem obtingut sota la República. I al rei li passava el mateix però al revés: Era conscient que havia sigut posat per Franco, i necessitava l'acord de l'esquerra, així com aquesta amb el rei; era la primera vegada que passava. Es tractava de fer fer al rei el control de l'exèrcit". I explicà l'anècdota de la seva recomanació en una conferència als argentins sobre la Constitució: "Féu una monarquia", o sigui quelcom que faci aquesta tasca.

"Queda una monarquia diferent de la d'abans. No governa, ni pot prendre decisions pel seu compte i és un factor d'estabilitat".

La descentralització, el més complicat

"A més del trànsit estable, calia assegurar els drets (els drets humans, inclús els més moderns) i resoldre altres problemes històrics com l'Església i l'exèrcit. Hi havia sectors que, per exemple, volien un Estat i una Educació confessionals".

"Un altre gran tema era l'estructura de l'Estat: centralista o descentralitzat? Fou el

més complicat. El nacionalisme espanyol, patrimoni de la dreta, volia l'Estat centralitzat. Altres pretenien l'autonomia només per a les històriques. És on ens vàrem encatllar i discutir més. Hi havia sectors d'esquerres que ho volien centralista amb només les tres històriques. Nosaltres no hi estàvem d'acord perquè això crearia conflictes. I també per les diferències accentuades durant el franquisme entre els llocs que portaven emigracions a dins i fora. Calia un altre mecanisme de redistribució de recursos; d'aquí les autonomies per a tots".

"Així tenim que l'article 2 és la clau de tot. És el més important i el més complicat. Defineix Espanya, quan altres no en tenen necessitat de fer-ho, com França, Itàlia, etc. Es tractava d'unir dos conceptes que havien lluitat amb diferents himnes i banderes. Teníem pressions de tot tipus i per això surt el confús article 2 que no mereix precisament cap premi de literatura".

"Cal dir també que trobàrem un bon mètode que va funcionar molt bé i fou respectat totalment: Ningú portaria cap model de Constitució ja fet i no parlaríem cadascú pel seu compte; a cada reunió hi hauria un president diferent que era a la vegada el portaveu".

Una Constitució model per a altres

"Presentada al plenari va rebre 2.000 esmenes que foren resoltes amb èxit. El contingut final, déu n'hi do! És un model per altres països, sobretot per la descentralització que es va imposant a Europa. És una Constitució que ha donat estabilitat: tres tipus de govern s'han succeït: UCD, PSOE i PP, aquests últims governant en coalició amb els nacionalistes (fet que ha portat el planteig que una força d'àmbit no estatal controli el govern d'aquest) i que va possibilitar per primera vegada un govern d'esquerres (PSOE) amb majoria absoluta sense que passés cap daltabaix, amb una monarquia precisament consolidada durant aquesta etapa, quan havia tingut problemes durant la UCD i ara en torna a tenir amb el PP".

"La impressió és que durarà i que vàrem ser bastant innovadors. Ara, amb la Unió Europea, serà la prova definitiva. Tots, menys França, es descentralitzen. Anem cap a un Estat Federal Europeu. Però hi haurà problemes (qui el governarà? què en farem dels reis?). Conforme s'avanci avançaran els nacionalismes reaccionaris, tipus Le Pen, al sentir-se afectats en els propis interessos".

Amb motiu del seu 10è aniversari i de la seva festa patronal

La policia de Montbui passà revista a les seves activitats

La Policia Local de Sta. Margarida de Montbui va presentar dissabte, en el marc del desè aniversari de la Policia Municial al municipi i de la celebració del patró del cos, Sant Maure, les activitats desenvolupades l'any 1997. El caporal de la Policia Local, Francesc Longo, va anunciar que el cos de seguretat municipal "ha complert la majoria dels objectius que es van plantejar l'any anterior, el que és bona mostra de normalitat en l'activitat de la policia a Montbui".

L'informe de les activitats del 97 destaca, entre altres aspectes, que l'any passat va disminuir el nombre d'identificació de sospitosos, perquè "no existeix cap punt de venda de droga al municipi". La presentació va comptar amb la presència de l'alcalde de Montbui, Teodoro Romero; del regidor de governació, Jesús Alberto Franco; del cap de la Policia Local a Montbui, Francesc Longo, i d'altres membres del cos de la Policia Municipal. Entre els aspectes més importants de l'any 97, el regidor de governació va destacar les millores que s'han introduït en aquest servei municipal. Jesús Alberto Franco va parlar de l'adquisició d'un cotxe patrulla tot terreny que permet arribar a tots els indrets de l'extens munipi de Montbui, de l'ampliació de la plantilla amb la presència d'una administrativa a la Policia Local, que permet obrir una important via en la millora de l'atenció a la dona i la millora del servei tècnic de telecomunicacions que dóna més cobertura a les transmissions de la Policia Local.

Entre altres activitats, l'any passat la Policia Local va tramitar 881 denúncies, el que suposa una mitjana de 2 per dia. El Caporal de la Policia Local va indicar que aquesta xifra "és molt normal en una població que arriba gairebé als 10.000 habitants".

Les festes de la commemoració de la Policia Local a Montbui es van continuar diumenge amb la inauguració d'una exposició d'emblemes i escuts policials. Aquesta exposició compta amb més de 3.000 escuts que s'han aconseguit reunir amb intercanvis amb altres cossos de Policia. Els emblemes i escuts són d'arreu del món, amb una presència important d'escuts procedents dels Estats Units. L'exposició serà visitada per diferents escoles del municipi com una activitat més en matèria extraescolar i de seguretat viària. Aquesta exposició, que es pot veure a l'Ajuntament de Montbui, també inclou la història de la Policia Local del municipi. Estarà oberta al públic fins al proper diumenge.

Dissabte, XIX Cross Popular de Montbui

L'àrea d'Esports de l'Ajuntament de Sta. Margarida de Montbui, en col.laboració amb l'Àrea d'Esports i Turisme de la Diputació de Barcelona i el Consell Esportiu de l'Anoia, organitza aquest dissabte, 24 de gener, la dinovena edició del Cross Popular de Montbui, que s'iniciarà a les 12 del migdia al camp d'esports municipal. Un trofeu i 12.000 pessetes en material esportiu serà el premi per al guanyador absolut, malgrat que hi haurà guardons per a totes les categories. És oberta en 5 categories diferents, masculines i femenines, que van des dels 17 anys fins als més grans de 55 anys.

Les inscripcions, que són gratuïtes, es poden realitzar al Casal de la Joventut, c/ La Fàbrica 2, o també trucant al 804 09 09 o mitja hora abans de la cursa.

COMARCA NOTÍCIA

ERC inicia la campanya d'oposició a la llei de política lingüística

Dins la campanya informativa que ha iniciat Esquerra Republicana de Catalunya, a nivell nacional, per tal d'informar la població dels termes finals de l'aprovada llei del català i l'oposició a la mateixa per part d'ERC, a la comarca de l'Anoia s'han programat els actes següents:

La Llacuna. Tindrà lloc demà divendres dia 23, a 2/4 d'11 de la nit als baixos de l'Ajuntament. Intervindrà com a ponent Carles Bonet, vice-secretari general d'ERC.

Piera. Serà el dissabte dia 24, a 2/4 de 8 del vespre, al Casal per a Joves i Grans. Intervindrà com a ponent Joan Puigcercós, vice-secretari general d'ERC i diputat al Parlament de Catalunya.

Calaf. L'acte serà dimecres dia 28, a 2/4 de 9 del vespre, a la sala d'actes de la Caixa de Manresa. Intervindrà com a ponent Josep Bargaló, diputat al Parlament de Catlaunya.

Festa de Sant Vicenç a Castellolí

Dissabte 24

A 2/4 de 5 de la tarda, a la pista poliesportiva, presentació i ball del grup infantil d'esports.

A les 5 de la tarda, partit de futbol infantil (Castellolí-Germans Maristes).

A les 6, futbol-sala entre dos equips locals.

A les 8 del vespre, missa de vigília.

A les 11 del vespre, al Centre, ball de Festa Major amb el duet musical Mambo. Hi haurà servei de bar.

Diumenge 25

A 2/4 de 12 del matí, missa cantada per la Coral d'Aulí.

A la 1 del migdia, al Centre, Vermut amb Bon Humor, amb els acudits de Guille i Betziner.

A les 6 de la tarda, teatre. El grup Teatre Esplai de Piera presenta l'obra "Càsting" La comèdia.

Exposició fotogràfica

Del 24 de gener al 22 de febrer, a la sala municipal La Cooperativa restarà exposada una mostra fotogràfica que amb el títol "L'Europa del fred i del sol de mitja nit" recull imatges de Dinamarca, Noruega i Suècia, fetes per Zenó Gasser. En la mateixa sala també es pot visitar l'exposició de fotografies que Jesús Brugués i Sylvie Perotti presenten sota el títol "Castellolí-Nordkapp-Castellolí" 10.800 Kms. - 9 països.

L'horari de visites és dissabtes de 5 a 7 i els diumenges de 12 a 2 i de 5 a 7.

PINTOR
TOT EN PINTURA
PISOS - LOCALS - ESCALES
FAÇANES ETC...
TEL. 804 66 31 - IGUALADA

Festa Major d'Hivern

SEPARATA DEL PROGRAMA

Santa Margarida de Montbui

Dijous dia 15

20.30 | Taula rodona: **Montbui i la Conca a la transició democràtica**. Amb la intervenció de: Josep Casals, Ramón Gómez, Alfredo Vázquez, Maribel Nogué i Antoni Mula.
Lloc: Sala d'actes de l'ajuntament.

Divendres dia 16

20.00 | Conferència: **La transició democràtica, visió global**. El període preconstitucional i el procés d'elaboració de la Constitució. Una aproximació personal. A càrrec de:

JORDI SOLÉ TURA,

Diputat al Congrès i Catedràtic de Dret Constitucional, que va participar en la redacció de la Constitució espanyola.
Lloc: Sala d'actes de l'ajuntament